N.° 88. 1861.

MIDDELBURGSCHE COURANT.

Dingsdag 23 Julij.

Deze courant verschijnt des dingsdags, donderdags en zaturdags.
Binnen deze gemeente en Vlissingen geschiedt de uitgave den avond te voren ten 8 ure.
De abonnementsprijs per drie maanden is ƒ 3, franco per post ƒ 3,40.
Inzending van advertentien kan geschieden tot tien ure des morgens.

UITGEVERS: DE GEBROEDERS ABRAHAMS.

De prijs van gewone advertentien is 22 cent per regel; van huwelijks, geboorte doodbekendmakingen enz. van één tot zes regels ƒ 1,50, voor elken regel daarboven 22 cent; met 35 cent zegelregt voor elke plaatsing. De betaling geschiedt kontant. Buitengewoon groote letters worden berekend naar de plaats die zij innemen.

V. KLEEUWENS EN ZOON GOES BOEKHANDEL

Editie van maandag avond 8 ure.

Aankondigingen

VAN HET RIJK, PROVINCIALE EN GEMEENTEBESTUREN.

Publieke besteding.

Burgemeester en wethouders van Goes, zullen op zaturdag den 27 dezer, des namiddags ten een ure, ten raadhuize, publiek aan den minstmijnende trachten aan te besteden:

Eenige metsel-, timmer-, rijspakwerk en steenglooijing aan het sas en de havendammen dezer gemeente, waarvan locale aanwijzing zal geschieden op donderdag den 25 te voren, te beginnen ten 10 ure aan het Sas.

Zullende het bestek en de voorwaarden van besteding inmiddels ter secretarie der gemeente ter lezing liggen.

Gedaan te Goes den 20 julij 1861.

Burgemeester en wethouders voornoemd,
M. P. BLAAUBEEN.
De secretaris,
H. C. PILAAR.

Binnenlandsche tijdingen.

Middelburg 22 julij.

De gemeenteraad alhier zal woensdag aanstaande, 's namiddags ten één ure, weder eene openbare zitting houden, waarin de navolgende zaken zullen worden behandeld: missive van gedeputeerde staten, goedkeuring raadsbesluiten; idem van het comité voor het zeeuwsch muzijkfeest; idem van dirigerende leden der teeken-akademie, voorstel tot eervol ontslag van den heer J. Pelgrom, op verzoek; adres Van de Kamer & comp., tot wijziging terrein stoom-houtzagerij in de Spekrookerijlaagte; vaststelling suppletoir kohier hoofdelijken omslag, no. I; adres J. P. W. Boddaert, om restitutie van hoofdelijken omslag, en aangehouden adressen met rapport der commissie.

Bij de kamer van koophandel en fabrieken alhier is ontvangen en ligt voor belanghebbenden ter inzage: eene gedrukte opgave betreffende den handel en de scheepvaart van Groot-Brittanje en Ierland, gedurende de maand en de vijf maanden, geëindigd den 31 mei 1861.

Uit 's Gravenhage wordt aan de Arnhemsche courant geschreven dat er bij den raad van state een koninklijk besluit in behandeling is, waarbij het radicaal voor de oost-indische ambtenaren wordt afgeschaft en de regering zich weder de vrijheid toekent om het personeel harer ambtenaren overal te kiezen, waar zij daarvoor geschikte personen kan vinden.

Het is bekend dat sedert onderscheidene jaren geene ambtenaren bij het indisch gouvernement werden toegelaten, dan die de lessen aan de akademie te Delft hadden bijgewoond. Daarop werden echter nu en dan eenige uitzonderingen toegelaten, en de berigtgever vleit zich dat de minister van kolonien door het afschaffen van die bepalingen, althans in beginsel, eene groote grieve bij de oostersche familien zou weg nemen.

Het Handels- en effectenbl. deelt mede, dat bij het departement van hervormde eeredienst gewerkt wordt aan een voorstel van wet tot afschaffing van het collatieregt, voor zoo verre dit van staatswege wordt uitgeoefend, en dat in de volgende zitting de daartoe strekkende voordragt aan de staten generaal zal worden ingediend, ten gevolge van de motie, in der tijd door de tweede kamer over dat onderwerp met algemeene stemmen aangenomen.

Men verneemt dat HH. KK. HH. prins en prinses Hendrik der Nederlanden, den 24 dezer de residentie zullen verlaten. De prins begeeft zich naar Luxemburg en de prinses naar Liebenstein, alwaar haar vader, de hertog Bernhard van Saxen Weimar, zich bevindt. Na een kort verblijf te Luxemburg, keeren HH. KK. HH. terug, om alsdan later een geruimen tijd Luxemburg te gaan bezoeken.

Z. K. H. prins Frederik der Nederlanden vertrok gisteren ochtend vroegtijdig weder naar de badplaats Soden.

Begunstigd door heerlijk weder nam het feest der Koninklijke nederlandsche yachtclub zaturdag morgen ten 11 ure te Rotterdam een aanvang. Op het terrein van het gebouw liet de muzijk der schutterij zich in de daartoe gebouwde kapel hooren, terwijl regts en links van de gewone volksspelen werden gehouden, hetgeen inderdaad eene aangename afwisseling gaf en dan ook een tal van toeschouwers tot zich trok. Het feest werd opgeluisterd door de tegenwoordigheid van HH. KK. HH. prins en prinses Hendrik en gevolg, en dien avond besloten door een vauxhall en vuurwerk in den Doelen.

De engelsche roeijers hebben den eersten prijs verkregen à f 400, uitgeloofd door Z. K. H. prins Hendrik.

Verder werd onder anderen een tweede prijs voor platbodem-pleiziervaartuigen behaald door den boeijer Zeeland van de directie van den waterstaat, gevoerd door A. T. Steketee te Middelburg.

Donderdag is de tentoonstelling van nijverheid te Haarlem bezocht geworden door HH. KK. HH. prins en prinses Hendrik der Nederlanden. Des namiddags ten 2 ure zijn zij met den spoortrein van 's Gravenhage aangekomen en aan het gebouw der tentoonstelling ontvangen door den voorzitter dr. G. Simons en eenige leden der commissie, bij welke zich ook de burgemeester had aangesloten. De prins en prinses zijn tot half vijf ure in de zalen der tentoonstelling gebleven, en hebben zich door de leden der commissie naauwkeurig aanwijzing laten doen van de vele merkwaardige ten toongestelde voorwerpen. Zeer voldaan over hetgeen zij gezien hadden, namen zij een hartelijk afscheid van allen die hen hadden begeleid. Van de tentoonstelling zijn zij gereden naar het buitenverblijf De hertenkamp, van den baron Verschuer, ten einde aldaar het middagmaal te gebruiken.

Als een deel der feesten die aan de nationale tentoonstelling van nijverheid te Haarlem verbonden zijn, had jl. vrijdag in het Hertenkamp aldaar een groot kinderfeest plaats. Meer dan 2300 kinderen uit de openbare scholen en gestichten, daartoe uitgenoodigd door de vereeniging Door vermaak tot nut, in overleg met het feest-comité, namen daaraan deel. Na des middags ten drie ure op de Groote markt te zijn bijeengekomen, onder geleide van hunne onderwijzers, werden zij in drie afdeelingen gesplitst. Iedere dezer afdeelingen begaf zich in optogt, voorafgegaan door een muziekkorps, langs verschillende wegen naar het Hertenkamp. Bij den optogt werd door eene afdeeling halt gehouden voor de woning van den burgemeester, den heer Fock, aan wiens echtgenoote door een jongen en een meisje, na het uitspreken van eenige dichtregelen, een mandje met bloemen werd aangeboden.

Alles wat den kinderen genoegen kon geven, was op de feestplaats aanwezig: caroussels, koorddansers, kunstenmakers, marionetten, Bamberg, muziek van de dragonders, enz. De kleinen, allen netjes uitgedoscht, voorzien van oranjelinten en andere nationale kleuren, werden van tijd tot tijd op ververschingen onthaald. Ten 9 ure werd eenig vuurwerk ontstoken, dat door eene verlichting met bengaalsch vuur besloten werd.

Het munt- en penning-kabinet te Leiden is weder door onderscheidene geschenken vermeerderd. Van een oost indisch ambtenaar is eene gansche verzameling ontvangen, bestaande in eene menigte fransche en belgische medailles, en onderscheidene zilveren en koperen munten van verschillende europesche en amerikaansche staten. Van onzen consulgeneraal te Alexandrie ontving het kabinet een volledig stel der egyptische munt, bestaande in 7 goud-, 7 zilver- en 2 koperstukken. Jhr. van Wede schonk de groote noodmunt van Zierikzee in 1575 geslagen, alsmede eenige italiaansche en fransche munten, en de gepensioneerde kolonel Nóot den zeldzamen denarius of penning van den gelderschen graaf Gerhard III (1207—1226).

Als eene bijzonderheid wordt gemeld, dat te Hattem den 16 dezer al de kiezers waren opgekomen. Hun getal beliep juist 100.

Benoemingen en besluiten.

CORPS DIPLOMATIQUE. Benoemd tot zaakgelastigde bij het hof van Portugal, de heer mr. L. H. A. baron van Ittersum, thans raad van legatie bij het gezantschap te Frankfort; en tot zaakgelastigde bij het hof van Denemarken, de heer mr. W. F. Rochussen, thans secretaris van legatie bij het gezantschap te Kopenhagen. Overgeplaatst de secretarissen van legatie: de heer mr. B. O. T. H. Westenberg, van het gezantschap te Berlijn bij dat te Frankfurt; de heer mr. D. Everwijn, van het gezantschap te Madrid, bij dat te Berlijn: de heer mr. F. J. W. F. baron van Pallandt, van het gezantschap te Frankfurt, bij dat te Madrid; en toegevoegd aan het gezantschap te Frankfurt, de attaché jhr. mr. R. A. A. von Pestel, thans als zoodanig werkzaam bij het departement van buitenlandsche zaken.

LEGER. Benoemd bij het 3e regement dragonders tot 1en luitenant, de 2e luitenant van het 5e regement jhr. E. W. N. de Pesters.

VEEARTSEN. Bevorderd tot veeartsen de kweekelingen van 's rijks veeartsenijschool J. J. Hinze, J. N. Dijkman, A. Overbosch, en H. J. H. Stempel.

GEMEENTEBESTUREN. Bekrachtigd het door den gemeenteraad van Biervliet verleend eervol ontslag als secretaris aan D. Bekaar, burgemeester dier gemeente.

PENSIOENEN. Pensioen verleend ad f 1333 aan mr. G. van Leeuwen, als officier van justitie bij de regtbank te Alkmaar.

Kerk- en schoolnieuws.

* Ten einde te voorzien in de vacature, ontstaan door het emeritaat van den heer P. J. Zijnen, en voortdurende door het bedanken van den heer J. W. Felix, is jl. vrijdag door den algemeenen kerkeraad bij de nederduitsche hervormde gemeente te Vlissingen het vroeger vermelde twaalftal aangevuld met den heer G. D. de Kruyff te Zaamslag, en het viertal met den heer D. Chantepie de la Saussaye, predikant bij de waalsche gemeente te Leiden, die daarop terstond met algemeene goedkeuring is beroepen.

— Naar wij vernemen worden de predikbeurten in het kamp bij Milligen voor de protestanten vervuld door de navolgende heeren predikanten: den 21 dezer J. C. van Marken, en den 28 J. F. Blaauw, van Amsterdam; den 4 augustus G. P. Kist van Heyningen, van Deventer; den 11 J. J. L. ten Kate, van Amsterdam; den 18 H. F. Waller, van Loenen op de Veluwe; den 25 P. Jas, van 's Gravenhage; den 1 september P. H. Hugenholtz jr., van Hoenderloo; den 8 J. P. de Keyzer, van Arnhem; den 15 A. Rutgers van der Loeff, van Leiden.

Marine en leger.

Zr. Ms. stoomschip Cycloop vertrekt, volgens de Arnhemsche courant, in de volgende week van Nieuwediep naar Hellevoetsluis en van daar naar Vlissingen, om het nieuw gebouwde oorlogsfregat Adolf van Nassau naar het Nieuwediep te slepen.

Burgerlijke stand.

Middelburg.

Eerste huwelijksafkondiging den 21 dezer: J. Langebeeke, jm. 27 j. met J. Geschiere, wed. K. Kodde, 30 j.

Vlissingen, van 13 tot 20 julij.

Gehuwd: L. J. Darlijn, jm. 23 j. met S. J. van Hoek, jd. 23 jaren.

Bevallen: H. Leemans geb. Overkamp, d. A. J. Hogervorst geb. Bukkens, d. D. Schouten geb. van Campenhout, z. en d. (tweel.). J. C. Kest geb. van Weele, z. G. H. Engels geb. Lucke, d.

Overleden: M. K. Fiktor, vrouw van C. Wijkhuizen, 55 j. L. L. Bekker, jm. 22 j. J. I. Heljers, wed. van J. Lauaspach, 62 j. M. Blommers, z. 16 j.

Goes, van 4 tot 13 julij.

Bevallen: J. Maas, geb. van Hoorn, d. M. Schrijver, geb. Guduij, z. A. J. Meijers geb. Temperman, z. J. J. Wessel geb. Hoogesteger, d.

Overleden: J. Wabeke, z. 6 m. N. L. Fritsch, vrouw van A. Huyser, 73 j. E. Melieste, jd. 14 j. J. C. Hogerwerve, d. 9 m. M. J. Rembges, jd. 19 j.

Zierikzee, van 13 tot 20 julij.

Gehuwd: P. Slager, gescheiden man, 28 j. met M. Elscot, jd. 27 j. H. Moeliker, weduwn. 51 j. met J. Schulk, wed. 53 j. L. Verburg, weduwn. 60 j. met P. K. Tuiter, jd. 40 j.

Bevallen: C. J. le Clercq geb. Brandt, d. E. Verkaart geb. Croly, z. N. Appel geb. Sies, d. W. van Sas geb. Cornelisse, d. L. van Velthoven geb. Romer, d.

Overleden: G. de Vos, jm. 31 j. D. H. Leeuwe, d. 10 d. E. Schooff, vrouw van J. Bakker, 41 j. G. Peute, vrouw van L. de Bruijne, 29 j. (Gouda). A. C. Neerhout, z. 3 m. C. J. van der Have, d. 8 m.

Hulst, van 1 tot 15 julij.

Bevallen: C. de Witte geb. van Moorter, z. P. P. Esseling geb. van Ombergen, z. C. van Gijsel geb. Platjouw, d. C. de Lozanna geb. Bogaert, z.

Overleden: P. F. Moens, z. 11 m. M. C. Blemel, wed. van M. Wentzler, en F. J. A. Schilger, 67 j. L. Lafeber, z. 7 w.

Thermometerstand.

19 julij 's av. 11 u. 62 gr.
20 „ 's morg. 7 u. 63 „ 's midd. 1 u. 74 gr. 's av. 11 u. 65 gr.
21 „ 's morg. 7 u. 68 „ 's midd. 1 u. 68 „ 's av. 11 u. 62 „
22 „ 's morg. 7 u. 65 „ 's midd. 1 u. 72 gr.

Meteorologische waarnemingen,

gedaan op 's rijks werf te Vlissingen, des middags 12 ure.

Julij 1861.

Datum.	Wind. Rigting.	Wind. Kracht.	Barometer bij 0°.	Thermometer C.	betrekkelijke vochtigheid.	Spanning van den damp.	Regen in 24 u	Laagste temperat. en verschil met de hoogste.	Aanmerkingen.
14	Z. ZO.	1	754.6	20.0	0.74	12.68	0.3	—	ligt bewolkt.
15	defect.		754.2	20.0	0.84	14.46	0.1	—	bewolkt.
16	W. t. Z.	5,5	755.3	18.0	0.75	11.32	1 4	—	ligt bewolkt.
17	Zw.t.W	1	761.7	18.4	0.70	10.95	3.6	—	heijig.
18	Z. ZW.	8	758.6	19.3	0.66	10.75	0.8	—	bewolkt buij.
19	Zw.t.Z.	3	758.2	18.4	0.67	10.53	0.0	—	ligt bewolkt.
20	Z. t. W.	3	757.3	21.0	0.67	12.09	0.0	—	ligt bewolkt.

Staten generaal.

TWEEDE KAMER.

MILITIEWET.

Zitting van vrijdag 19 julij.

Na de aanneming van art. 126 ontstond er eene uitvoerige discussie over art. 127, houdende dat de bij de militie te land ingelijfden niet tot het aangaan van eene verbindtenis voor de buitenlandsche zeevaart worden toegelaten zonder schriftelijke toestemming van den minister van oorlog. De heer *van Bosse* had daarop een amendement voorgesteld, houdende dat die toestemming in vredestijd niet geweigerd mag worden aan loteling en, die reeds vóór hunne inlijving bij de nationale militie hun beroep van de buitenlandsche zeevaart maakten.

Bij de toelichting van dit amendement wees de heer *van Bosse* op de nadeelen, die uit de voorgedragene wetsbepalingen zouden kunnen voortvloeijen voor den zeemansstand, daar, wierden die strikt uitgevoerd, de jonge zeeman van zijn 19e jaar af zijn beroep zou moeten staken. Gebrek aan matrozen zou daaruit voortvloeijen, daar velen zich niet meer aan een aldus belemmerd vak zouden wijden, terwijl de overigen, om zich aan den dwang te onttrekken, vermoedelijk dienst zouden nemen op vreemde schepen.

De heer *ter Bruggen Hugenholtz* was echter tegen het amendement, omdat dan weder vrijstellingen zouden worden ingevoerd die men juist wilde doen vervallen, en omdat de zeemilitie aldus op indirecte wijze zou vernietigd worden. Van het behoud der regeringsvoordragt verwachtte hij, dat vele zeevarenden verkiezen zouden vrijwillig dienst te nemen bij de zeemilitie.

Even zoo verklaarde de heer *van Franck* zich tegen het amendement, omdat hij niet verwachtte dat de koopvaart een enkel matroos door deszelfs aanneming zou winnen.

De heer *van Heemstra*, minister van binnenlandsche zaken, bestreed het amendement, hetwelk inbreuk maakte op de afschaffing van nagenoeg alle vrijstellingen. Het regeringsartikel zou geen nadeel aan de koopvaart berokkenen, terwijl het amendement ten gevolge zou hebben dat alle buitenlands zeevarenden aan de land- en zeemilitie onttrokken wierden.

De heer *Huyssen van Kattendijke* sprak in den zelfden geest, en zou het veel beter hebben kunnen begrijpen indien de voorsteller van het amendement algeheele vrijstelling voor de buitenlands zeevarenden gevraagd had; maar nu was het in ieder geval een halve maatregel, daar de voorsteller die lieden toch het eerste oefeningsjaar wilde doen dienen, en dan werden zij toch een jaar aan hun beroep onttrokken.

De heer *van Bosse* wederlegde de geopperde bedenkingen en toonde aan, dat hij juist den militiepligt dier zeevarenden tot één jaar wilde beperken, om hen vervolgens blijvend tot de uitoefening van hun beroep in staat te stellen.

De heer *van Heemstra* deed daarop de toezegging, dat degeen, aan wien de regering verlof had verleend om het beroep van buitenlands zeevarende uit te oefenen, in geen geval meer voor de militie in aanmerking zou komen.

Het amendement van den heer van Bosse werd verworpen en artt. 127 en 128 aangenomen.

Van de volgende paragraaf, handelende over de verlofgangers, werden de artt. 129—134 zonder discussie goedgekeurd.

Over art. 135, bepalende dat de verlofganger die zich niet behoorlijk bij den burgemeester zijner woonplaats aangegeven heeft enz. met drie maanden extra-wapenoefening zal gestraft worden, ontstond weder beraadslaging tusschen den heer *van der Linden*, die dit eene te gestrenge straf vond, den heer *van Goltstein*, die de straf facultatief en niet imperatief bepaald wilde hebben, den heer *van Heukelom*, die het artikel ook afkeurde, en de heeren *Mackay* en *van Heemstra*, die het verdedigden en de noodzakelijkheid er van betoogden. De heer *de Poorter* stelde als amendement voor, die straf van oproeping op ééne maand te bepalen; dit werd echter verworpen en art. 135 aangenomen.

Artt. 136—143 werden zonder beraadslaging goedgekeurd.

Over art. 144 ontstond weder eene lange discussie, ten gevolge van een amendement van den heer *de Bieberstein*, houdende dat de miliciens, ingedeeld bij het limburgsche bondscontingent, beschouwd zouden worden als ingelijfd bij de militie te land.

De heer *Storm van 's Gravesande* kwam daartegen op met het betoog, dat dit bondscontingent geen deel van het nederlandsche leger is. In eene uitvoerige rede verdedigde de heer *de Lom de Berg* de regten der limburgsche miliciens en kwam terug op de strekking van het aangenomen amendement, hetwelk door den heer Storm van 's Gravesande op art. 119 was voorgesteld, en waarvan spreker de strekking schadelijk achtte voor de belangen zijner provincie. De heer *van Goltstein* stelde voor, de behandeling van dit artikel uit te stellen, omdat het amendement eene zeer verre strekking had; wanneer de miliciens van het contingent worden beschouwd als ingelijfd bij de militie te land, dan zijn zij een deel van de nederlandsche militie en bij gevolg van het nederlandsche leger. Die motie tot uitstel werd echter door de vergadering verworpen. De heer *van Heemstra* zette nu uiteen dat deze wet de limburgers niet kon ontheffen van de verpligting die op hen als nederlanders rust, doch dat zij het zelfde regt op ontslag na vijf jaren hebben als elk ander milicien.

Na de over en weêr gewisselde verklaringen trok de heer *de Bieberstein* zijn amendement in, doch nu nam de heer *van der Linden* het woord om te vragen wat er gebeuren zou wanneer er strijd ontstond tusschen de verpligtingen van het limburgsche bondscontingent volgens de tractaten en volgens deze militiewet. De heer *Dommer van Poldersveldt* was van oordeel, dat het contingent onder de nederlandsche wet stond, tot zoo lang het aan den bondspligt moest voldoen, en dan kwam het onder de heerschappij der bondswet. De heer *van Heemstra* zeide, dat bij voorkeur limburgers zouden worden ingelijfd bij het contingent; overigens bestond er geen onderscheid tusschen de nederlanders, ingelijfd bij het contingent of bij de militie. Ontstond er strijd tusschen verpligtingen, dan zouden de miliciens uit het contingent worden terug genomen. Hiertegen protesteerde graaf *van Zuylen van Nyevelt*; waarmede zoude men dan de gaping in de gelederen aanvullen? want er zouden juist miliciens bij het contingent zijn, omdat men vrijwilligers te kort kwam. Bovendien wordt het regement kavallerie, waaruit het contingent bestaat, van tijd tot tijd van wege den duitschen bond geïnspecteerd; wordt het in orde bevonden, dan wordt dit gerapporteerd en op het aldus bevonden regement moet de bond kunnen rekenen; dat eischt eene loijale uitvoering der traktaten. De heer *van Zuylen van Nyevelt*, minister van buitenlandsche zaken, voegde er nog bij, dat op het bondscontingent zwaardere verpligtingen dan op de overige miliciens rusten, die zich echter alleen doen gevoelen wanneer men in buitengewone omstandigheden verkeert. Indien men niet aannam, dat het bondscontingent alleen uit limburgers bestond, dan zou Nederland telkens in verwikkelingen met Duitschland kunnen geraken.

De artt. 144—146 werden daarop aangenomen.

Het gisteren van de gedeputeerde staten van Zeeland ingekomen adres, houdt het beleefd, doch dringend verzoek aan de kamer, dat zij het ingediende wetsontwerp betrekkelijk eene dading tusschen den staat en de Maatschappij tot indijking van op- en aanwassen in de Ooster Schelde, met hare goedkeuring bekrachtige, opdat een zoo schoon en voornaam gedeelte van Zeeland als het eiland Zuid-Beveland, niet langer ontsierd worde door een onvoltooid kanaal, door eene uitgestrekte woestijn, en niet langer verstoken blijve van de aanhechting welke aan dat eiland is toegedacht en waarvan het met grond vermeerdering van bloei en welvaart mag verwachten.

Zitting van zaturdag 20 julij.

Volgens vroeger besluit werd heden het eerst in behandeling genomen art. 10, bepalende dat geen verlof tot huwelijk of buitenlandsch paspoort wordt verstrekt aan iemand van 19—40 jaar dan tegen overlegging van bewijs dat hij zijne pligten betrekkelijk de militie heeft vervuld of ongehouden is tot dienst.

De heer *Blussé van Oud-Alblas* voerde hierover het woord, en deed opmerken dat zoo wel dit art. als het volgende (houdende verpligting tot borgstelling bij buitenlandsche reizen gedurende de dienstpligtigheid) zeer bezwarend is voor den zeeman, die feitelijk gedurende twee jaren van bestaan kon worden beroofd.

De heer *van Hoëvell* kon zich niet vereenigen met het stelsel der paspoorten, dat hij wilde gewijzigd zien in het belang van nederlanders die zich naar het buitenland of Indie begeven.

De minister van binnenlandsche zaken, de heer *van Heemstra*, verdedigde de aangevallene artikelen en betoogde dat, bij gebreke daarvan, de zeevarenden door verwijdering hunne verpligting omtrent de nationale militie konden ontduiken. Overigens meende hij dat thans niet van het stelsel van paspoorten in het algemeen sprake was.

Daarop ontstond eene levendige discussie over de paspoorten, waarbij verschillende leden verklaarden dat punt juist ten deze niet ongeprejudicieërd te kunnen laten, bij de wenschelijkheid eener geheele afschaffing. De heer *van Heemstra* en eenige andere leden verklaarden echter dat stelsel niet in bescherming te nemen, maar alleen te willen doen uitkomen dat het thans niet aan de orde is, terwijl de minister van buitenlandsche zaken, de heer *van Zuylen van Nyevelt*, verklaarde dat bij zijn departement gezocht wordt naar de middelen om tot een vrijgevig stelsel van paspoorten te geraken.

De heer *Wintgens* stelde een amendement voor, om in de artt. 10 en 11 de woorden geheel te doen vervallen, welke betrekking hebben op paspoorten. Dit amendement is met 31 tegen 29 stemmen aangenomen.

Het gewijzigd art. 10 werd daarna met 36 tegen 24 stemmen aangenomen.

Art. 11 gaf mede tot langdurige beraadslaging aanleiding. De heer *van Bosse* zette de nadeelen en het onbillijke uiteen van de daarin voorkomende bepalingen voor den zeeman. De heer *van Heukelom* noemde die een schandvlek voor onze natie. Hij achtte het al zeer onvrijgevig, en verwonderde zich dat het was voorgesteld door een zoogenaamd liberaal ministerie.

De *minister van binnenlandsche zaken* kwam met nadruk op tegen de door den heer van Heukelom gebezigde uitdrukkingen, omtrent dit wetsontwerp en dit ministerie. Is het wetsontwerp zoo illiberaal, men stemme het dan af; maar er was aangetoond welke verbeteringen in deze voordragt voorkwamen, en alzoo was zij vrijgeviger dan de bestaande wettelijke bepalingen. Dit artikel mogt gestreng wezen, onregtvaardig was het niet. Het wilde slechts verzekering der uitvoering van de verpligting van den betrokkene; het tegenovergesteld stelsel zou slechts strekken om de pligten op een ander over te brengen, en dat zou onbillijk wezen.

Nog verschillende sprekers voerden hierop het woord, waarna art. 11 met algemeene stemmen werd verworpen.

Daarna ging de vergadering over tot art. 148, behoorende tot hoofdstuk XII, van de zeemilitie in het bijzonder.

Dit artikel en art. 149 werden zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

De heer *Storm van 's Gravesande* wenschte art. 150 in dien geest te wijzigen dat de zeemilitie ook kan bestemd worden tot versterking van het korps mariniers, doch trok dat amendement in, daar het bij den minister van marine bedenkingen ontmoette.

Art. 150 werd daarop goedgekeurd, terwijl de regering de beide volgende artt. introk.

Bij art. 155 (houdende strafbepalingen, op de manschappen der zeemilitie in werkelijke dienst van toepassing) stelde de heer *ter Bruggen Hugenholtz* als amendement voor, het 2e, 3e en 4e lid te doen vervangen door: „te hunnen aanzien gelden bij toepassing van straffen, de regels voor het vaste korps matrozen bij de zeemagt.":

De *minister van marine* nam dit amendement over en zeide, in antwoord op eene vraag van den heer Dullert, dat de ligchaamstraffen voor de zeemagt waren afgeschaft. Het gewijzigd artikel werd daarop goedgekeurd. Op art. 156 werd een amendement van den heer *Blussé van Oud-Alblas* met 39 tegen 16 stemmen aangenomen, strekkende om aan manschappen der zeemilitie met verlof, in gewone tijden vergunning te verleenen tot buitenlandsche zeevaart en visscherij.

Het gewijzigde art. 156 en de beide volgende werden daarop aangenomen.

Zitting van maandag 22 julij.

Heden zijn de artt. 161 tot 182 der wet op de nationale militie (het laatste artikel van hoofdstuk X, van de zeemilitie, en hoofdstuk XI, van verzuim van inschrijving enz.) aangenomen, benevens de aangehoudene artt. 121 en 122, nadat een amendement van den heer van Nispen was goedgekeurd, strekkende om behalve de ligting die voor het eerst dient, niet een vijfde, maar een zevende van de vijf ligtingen der militie onder de wapenen te houden of roepen, en des noods aan te vullen.

In deze zitting is ingekomen het regeringsantwoord op het voorloopig verslag der kamer, betrekkelijk de dading, gesloten tusschen den staat en de Maatschappij tot indijking der op- en aanwassen in de Ooster-Schelde.

Verder is besloten dat na de militiewet zullen worden in behandeling genomen: de ontwerpen 1. tot goedkeuring der overeenkomst betrekkelijk de afkoop van den Stadertol, 2. tot amortisatie van rentegevende schuld, en 3. tot goedkeuring, van bovengenoemde dading.

WETSONTWERP TOT INKOOP VAN NATIONALE SCHULD, WAARVAN DE BESTEMMING NADER BIJ DE WET IS TE REGELEN.

VOORLOOPIG VERSLAG.

Enkele leden opperden den twijfel, of het, nu gedurende eene reeks van jaren hoogst aanmerkelijke sommen voor den aanleg van spoorwegen zullen worden besteed, wel raadzaam ware een buitengewoon bedrag voor schuld-amortisatie af te zonderen. Zij wilden met het bestemmen van een nieuw bedrag tot schuld-amortisatie liever gewacht hebben tot dat de staatsbegrooting voor 1862 was aangeboden, als wanneer de kamer de gelegenheid zou hebben den staat onzer geldmiddelen beter te overzien. De overgroote meerderheid der leden deelde echter dit gevoelen niet. Bij den bekenden gunstigen staat der schatkist, keurden zij niet slechts het besteden eener nieuwe som voor amortisatie goed, maar velen wilden nog verder gaan dan de regering, zoo dat sommigen 5 in plaats van 3 millioen wilden aangewezen zien en eenige anderen zelfs 10 millioen verlangden. Zij die zoo spraken, berekenden dat er op het einde van het loopende jaar zeker 29 millioen in de schatkist beschikbaar zouden zijn, zoo dat eene meer afdoende amortisatie kon plaats hebben dan nu wordt voorgesteld.

De bij het wetsontwerp gevoegde staten, waarbij de regering de vermoedelijke rijksinkomsten van 1860 tot 1870 berekend heeft, lokten velerlei aanmerkingen uit. Tot regtvaardiging van de wetsvoordragt zelve, zijn zij in 't geheel niet noodig, maar zij stellen een verkeerd antecedent, waarvan misbruik zou kunnen gemaakt worden om verwachtingen op te wekken die nimmer zullen worden verwezenlijkt, of eene noodlottige gerustheid omtrent den toestand der financien in te boezemen die alle denkbeeld van spaarzaamheid verbande. Staatkundige verwikkelingen of rampen kunnen de gansche berekening ten eenenmale doen falen. Op de afzonderlijke posten dier berekening werd van alle zijden veel afgedongen.

De groote meerderheid bestreed met ernst het denkbeeld om de in te koopen kapitalen nationale schuld niet dadelijk te vernietigen, maar onder een afzonderlijk hoofd op de grootboeken in te schrijven, ten einde er later, des noodig, over te kunnen beschikken. Men vond het vreemd, dat de regering, na hetgeen met het in 1857 voorgestelde spoorwegfonds gebeurd is, op dat afgekeurde denkbeeld terugkwam. Sommige leden voerden hiertegen aan, dat de zaak thans van veel eenvoudiger aard is; de ingekochte schuldbrieven zullen geene renten dragen en enkel in wezen worden gehouden om, indien de nood het vereischte, door eene vernieuwde uitgifte dier schuldbrieven in opkomende behoeften te kunnen voorzien. Het aangaan van geldleeningen moest in zulk een geval worden vermeden, nadat nu reeds jaren lang daarvoor geene noodzakelijkheid heeft bestaan.

Naar aanleiding van uitdrukkingen in de memorie van toelichting vroeg men, of de plannen tot het aanleggen van spoorwegen op Java reeds tot zekere rijpheid gekomen zijn? Zoo ja, welke uitgestrektheid aan die werken zal worden gegeven? hoe groot het bedrag der daarvoor uit te geven sommen ongeveer zal zijn? en of de regering bij het voornemen bleef om niet tot deze groote werken over te gaan dan na de wetgeving van het moederland daarover te hebben geraadpleegd? Even zoo achtte men inlichtingen wenschelijk omtrent den aard der wegens de opiumpacht te nemen maatregelen en omtrent de redenen die eene zoo aanmerkelijke vermindering in de opbrengst dier belasting doen vermoeden dat men die bij

eene zeer globale berekening als deze, niet uit het oog mag verliezen.

Ten slotte werd gevraagd of het, met het oog op de rijzing welke de prijs der schuldbrieven weder ten gevolge van deze amortisatiewet zal ondergaan, niet in aanmerking zou kunnen komen, dat de regering niet enkel tot het inkoopen, maar ook tot het aflossen van schuld gemagtigd wierd? Met opzigt tot de 2½ en 3 percents schuld komt zulk eene aflossing uit den aard der zaak niet te pas. Maar zou zij omtrent de 4 percents wel zoo geheel te verwerpen zijn? Voor zoo ver deze laatste schuld op het grootboek is ingeschreven, zou de aflossing die tevens uitloting medebrengt, welligt moeijelijkheden in hebben; maar met opzigt tot de oost-indische losrenten zou — indien deze soort van schuld tot nabij pari stijgen mogt — dit beginsel zeer wel toe te passen zijn.

MEMORIE VAN BEANTWOORDING.

De regering erkent, dat de bij dit wetsontwerp overgelegde staten, waarbij de vermoedelijke inkomsten en uitgaven des rijks van 1861 tot 1870 berekend worden, geene zekerheid verschaffen omtrent de verwezenlijking der daarbij aangenomen vooruitzigten. Doch het doel was eenvoudig, aan te toonen, dat de toestand der schatkist thans veroorlooft, ten zij zich buitengewone omstandigheden mogten voordoen, drie millioen tot delging van staatsschuld aan te wenden en niettemin de voorgenomen groote werken en de emancipatie der slaven tot stand te brengen. Op de aanmerking dat in de bedoelde staten geene melding wordt gemaakt van de groningsche kanalen, wordt geantwoord dat in die uitgave zonder regtstreeksch bezwaar der begrooting zal kunnen worden voorzien.

Naar het inzien der regering, veroorlooft de toestand der schatkist niet om 3, 5 of zelfs 10 millioen tot schulddelging aan te wenden, gelijk door sommige leden wordt gewenscht. Het denkbeeld om alle overschotten zonder onderscheid tot amortisatie te gebruiken, met geene andere beperking dan de verzekering der dienst van het loopende jaar, zou niet wel in toepassing zijn te brengen, daar het bijna met zekerheid te verwachten is, dat eenige volgende diensten met te korten zullen sluiten.

Daar staatsschulden, door den staat ingekocht, gezegd kunnen worden van regtswege vernietigd te zijn, wijkt dit wetsontwerp niet af van hetgeen het voorloopig verslag „zuivere amortisatie" noemt. Enkel om te gemoet te komen aan de bedenking, die te verwachten scheen, dat het bedrag der thans beschikbare overschotten welligt binnen weinige jaren noodig zou zijn voor de voltooijing der spoorwegen of andere groote werken, is het voorstel gedaan, de te koopen kapitalen voorloopig onder een afzonderlijk hoofd op de grootboeken te doen inschrijven. Er bestaat geen plan om op het vroeger afgekeurde denkbeeld van een spoorwegfonds terug te komen.

Met betrekking tot de spoorwegen op Java blijft de regering bij haar voornemen om, het zij die werken zouden worden ondernomen door particulieren mêt ondersteuning uit 's rijks kas, het zij die werken van staatswege zouden worden aangelegd, geene beslissing daaromtrent te nemen buiten medewerking der wetgevende magt. Volgens de jongste berigten hield de heer Stieltjes zich nog met de voorbereidende werkzaamheden onledig.

Ook met betrekking tot de opiumpacht houdt de regering zich aan hare vroegere verklaring, dat de gouverneur-generaal is uitgenoodigd om in september aanstaande, bij de alsdan te houden verpachtingen, maatregelen te nemen ten einde het misbruik van opium zoo veel mogelijk te keer te gaan.

Welken invloed deze maatregelen op het batig slot der volgende jaren zullen hebben, laat zich nog niet berekenen.

Buitenlandsche tijdingen.

Amerika.

Bij den aanvang der buitengewone zitting van het congres zijn 40 senaatsleden en 159 afgevaardigden opgekomen. Wanneer het congres voltallig is, telt de senaat 68 en het huis van afgevaardigden 237 leden.

Bij de eerste stemming tot verkiezing van eenen voorzitter van het huis van afgevaardigden stonden de heer Blair uit Missouri, en de heer Grow uit Pensylvanie nagenoeg gelijk; bij de tweede stemming bekwam de laatstgemelde de vereischte meerderheid.

De heer Grow, die alzoo tot voorzitter voor deze buitengewone zitting is gekozen, heeft in de rede, waarmede hij zijne betrekking aanvaardde, verklaard dat de in de unie uitgebarsten opstand moest worden gedempt, wat het ook kosten mogt. Deze verklaring is van alle zijden der vergadering luide toegejuicht.

Engeland.

Londen 20 julij. Gisteren avond heeft in het lagerhuis de door den heer Kinglake aangekondigde interpellatie plaats gehad over de kwestie van den afstand van het eiland Sardinie aan Frankrijk. Lord John Russell heeft daarop geantwoord dat de ernstige gevolgen, welke eene poging tot het inlijven van Sardinië onvermijdelijk zou na zich slepen, Frankrijk wel zouden verhinderen om daaraan te denken. Ten overvloede had hij omtrent dit onderwerp inlichtingen van het fransche gouvernement gevraagd, hetwelk met eene stellige ontkentenis van het bestaan van eenig plan van dien aard geantwoord heeft. Overigens blijft Engeland te dien opzigte waken.

Lord Harrowby vroeg in het hoogerhuis mededeeling van de sedert 1832—1856 tusschen Engeland en Rusland gevoerde de correspondentie over Polen. Lord Wodehouse antwoordde dat de regering geen bezwaar tegen die mededeeling had, en dat Engeland steeds het regt van Polen op eene constitutie had verdedigd. De lords Ellenborough en Malmesbury legden groote belangstelling voor Polen aan den dag, en alle sprekers roemden het karakter der polen, hunne uitmuntende constitutie van 1791, en veroordeelden „de bloedige wreedheid" met welke Rusland de tractaten heeft verkracht, die het bestaan der poolsche nationaliteit moesten waarborgen.

Het poolsche vraagstuk — zeide lord Harrowby — is als het belangrijkste aangemerkt op het Weener congres. Polen moest, hoewel verdeeld, eene natie blijven uitmaken; zijne regten, zijne zedelijke eenheid werden gewaarborgd, niet enkel uit hoofde van sympathie, maar in het belang van de overige wereld. De opstand van 1831 is het gevolg geweest van de schending der overeenkomsten tusschen Europa en Rusland, die met verachting van het volkenregt zijn stuk gescheurd. „Wanneer de opinie van Engeland voor Polen is — aldus besloot de spreker — laat ons het dan openlijk verklaren, en Rusland zal er nog ongetwijfeld acht op slaan."

— Woensdag is het regtsgeding tegen den baron de Vidil op nieuw voortgezet, en heeft de zoon van dien beschuldigde zijn leedwezen betuigd dat hij gedwongen was als getuige tegen zijnen vader op te treden, waarna hij verklaarde het stilzwijgen te willen bewaren, dewijl zijn eenig doel met de aangifte van het gebeurde geweest was zijn persoon onder de bescherming der policie te stellen. Naardien hij in zijne weigering bleef volharden, met bijvoeging dat een zoon verpligt was zich, ter wille zijns vaders, zelfs aan straf bloot te stellen, achtte de regter zich genoodzaakt hem in hechtenis te doen nemen. Na langdurige woordenwisseling tusschen den regter Corrie en de advocaten van den jongen Vidil, is deze laatste nogtans onder toezigt van zijnen oom, den heer Parkers, magistraatspersoon in Middlesex, gesteld, daar de geneesheeren verklaarden dat zelfs de ligtste gevangenis de gezondheid des jongelings ten sterkste zou benadeelen. De regter heeft geweigerd den baron de Vidil onder borgtogt te ontslaan, en de verdere behandeling der zaak is acht dagen uitgesteld.

Duitschland.

Berlijn 20 julij. Maandag avond is de kroonprins van Pruissen te Baden-Baden aangekomen. Z. K. H. was binnen de 30 uren van Osborne, op het eiland Wight, derwaarts gereisd. Verscheidene hooggeplaatste pruissen hebben hem aan het station van den spoorweg opgewacht. Hartelijk en roerend was de ontmoeting tusschen vader en zoon.

Wat Becker betreft, hij blijft bedaard en rustig, slaapt goed en gebruikt met graagte de hem voorgezette spijzen. Hij houdt vol, dat zijne politieke overtuiging zijne daad hem ten pligt stelde. Hij is een beschaafd man en zijne persoonlijkheid maakt een goeden indruk. Bovendien is het hem aan te zien dat hij opregt is en waarheid spreekt. Wat hij omtrent zijn verleden mededeelt, wordt telken male wanneer men door middel van den telegraaf te Leipzig of elders, daarnaar een onderzoek instelt, bevestigd. Niemand kan twijfelen aan de omstandigheid, dat hij met zijne daad geheel alléén staat. Overigens gelijkt hij in geen enkel opzigt naar een zamenzweerder van onzen tijd; hij is een doodbedaarde dweeper, meer niets; hij gebruikt geen groote woorden en is in het minst niet opgewonden. Het is thans bekend dat hij te Odessa geboren is, en zijne ouders in Dresden wonen. Het gerucht dat hij met italianen in betrekking stond, vond alleen zijn oorsprong in de omstandigheid, dat hij, ook bij een italiaansch vreemdeling, zich geïnformeerd heeft naar de plaats waarheen de koning gewoon was te wandelen. Het proces zal voor een regtbank van gezworenen en wel te Bruchsal behandeld worden. Omtrent de toe te passen straf loopen de opinien uiteen. Sommigen achten het niet onmogelijk, dat Becker ter dood veroordeeld zal worden; in de naaste omgeving des konings acht men het echter zeker, dat, in dat geval, Z. M. hem gratie van de doodstraf verleenen zal.

— De minister van buitenlandsche zaken von Schleinitz heeft thans werkelijk zijn ontslag bekomen en zal vervangen worden door graaf von Bernstorff, pruissisch gezant te Londen. Die aftreding moet alleen het gevolg wezen van verschil van meening met den vorst ten opzigte van het vraagstuk van Sleeswijk-Holstein. Men wil dat eerstgenoemde nu bestemd is voor den post van minister van het huis des konings, welke betrekking vacant bleef sedert den dood van den heer von Massow.

— Over het tol- en handelsverdrag met Frankrijk had woensdag op nieuw een onderhoud tusschen de wederzijdsche gevolmagtigden plaats. Volgens een onzer dagbladen blijven de zwarigheden, die uitsluitend in eene al te groote door Frankrijk geëischte vermindering der regten op sommige artikelen, zoo als geweven stoffen, wijn, ijzer en z. liggen, nog altijd zoo groot, dat niemand voorspellen kan of men daaromtrent tot eene vereffening zal kunnen komen.

— In sommige duitsche en fransche dagbladen is dezer dagen veel gesproken van eene toenadering tusschen Rusland en Oostenrijk, welke door bemiddeling van Pruissen tot stand scheen te zullen komen. Een half-officieel weener blad zegt thans, dat van zulk eene toenadering niet wel sprake kan wezen, om de eenvoudige reden dat er sinds lang geene eigenlijke spanning of verwijdering meer bestond; dat Rusland tot het onderdrukken van een eventuelen opstand in Polen geene hulp behoeft; dat er voor een of- en defensief verbond tusschen Oostenrijk en Rusland geene aanleiding bestaat, en dat in geval van nood die beide mogendheden, ook zonder voorafgaande afspraak, elkander ter zijde zouden staan.

Belgie.

Thans hebben ook al de leden van den gemeenteraad van Brussel, even als de burgemeester en de schepenen, hunne betrekking neêrgelegd, omdat het gouvernement zijne bekrachtiging weigert aan de door het stedelijk bestuur, na machtiging van den raad, met de bankiershuizen Rothschild en Oppenheim aangegane geldleening van 18,440,000 francs. Zij meenen, zegt L'indépendance, dat het gouvernement aan hun zedelijk gezag eenen slag heeft toegebragt door gebruik te maken van zijn erkend en onbetwistbaar regt om zijne bekrachtiging aan dat besluit van het gemeentebestuur te onthouden, en zij willen daarom de uitspraak der kiezers in het geschil tusschen hen en het gouvernement inroepen.

Aan de zijde des gouvernements wordt volgehouden dat de aangegane geldleening, door de daaraan verbonden aflossing met groote premie van uit te loten aandeelen, al te veel den aard eener loterij had.

Frankrijk.

Parijs 20 julij. De Moniteur behelst een rapport aan den keizer omtrent den uitslag der inschrijving voor de nieuwe zoogenaamde dertigjarige obligatien. Daaruit blijkt dat het bedrag der inschrijvingen dat der gevraagde som oneindig verre overtreft, en dat dus deze maatregel volkomen gelukt is. Volgens het rapport levert de inschrijving, door de belangrijkheid der aangeboden kapitalen en door den ijver van het publiek om in te schrijven, een schitterend bewijs op van de financiële kracht des lands, en van het vertrouwen hetwelk het keizerlijk gouvernement inboezemt.

— Dezen nacht is het magazijn der decoratien van de groote opera in de asch gelegd. Al de decoratien zijn vernield; de schade is zeer belangrijk.

— Generaal Edgar Ney is belast met het overbrengen der gelukwenschen van den keizer aan Z. M. den koning van Pruissen te Baden. Men acht het steeds waarschijnlijk dat die koning het kamp van Châlons met een bezoek komt vereeren, en spreekt reeds van het opdrijven van het cijfer der daar vereenigde troepen op 50,000 man ter eere van dien vorst. Wel schijnt deze er lust toe te gevoelen, maar men wil dat hij tegen allerhande gevolgtrekkingen wenscht gewaarborgd te zijn door een uitnoodigingsbrief van den keizer, die des noods kon worden openbaar gemaakt. Veelligt brengt generaal Ney ook die uitnoodiging over.

— La patrie en Le pays spreken nadrukkelijk tegen dat het pauselijk gouvernement aan den ex-koning van Napels de wapenen zou hebben overgeleverd, welke voortsproten uit de ontwapening der napelsche soldaten, die op pauselijk gebied een toevlugt hadden gezocht tijdens het beleg van Gaëta.

— De kostbare geschenken, welke de siamesche gezanten voor den keizer en keizerin hebben medegebragt, zijn thans voor het publiek ter bezigtiging gesteld. Men kan de pracht en den rijkdom van al die gouden en diamanten wapens en andere voorwerpen niet genoeg bewonderen. Onder anderen munt een prachtige palankijn uit, die de gedaante van een huis met dubbel dak heeft en voorzien is van een smaakvol rustbed met ivoren draagboomen. Intusschen mist het siamesche goud den glans van het op europesche wijze bewerkte.

Italie.

De Nationalités, een dagblad dat te Turyn het licht ziet, deelt het antwoord mede, door koning Victor Emmanuel aan den generaal Fleury gegeven, toen deze den koning den eigenhandigen brief van keizer Napoleon ter hand stelde. Uit dit antwoord moet men opmaken, dat de brief des keizers eene goedkeuring der tegenwoordige italiaansche politiek inhoudt.

Generaal Fleury wordt in Turyn bijzonder feestelijk ontvangen. Zoo wel aan het hof als bij de burgerij bewijst men hem allerlei eerbewijzen.

— Een gerucht dat er weder kwestie van eene ministeriële crisis zou zijn, wordt door de Opinione geheel gelogenstraft.

— Reeds moeten een groot aantal inschrijvingen voor de nieuwe leening bij den minister van financien zijn ingekomen; daarbij zijn er zelfs voor belangrijke sommen van turynsche huizen, zoo dat het bedrag ten volle zal bereikt worden.

— De Opinione deelt eene dépêche uit Parijs mede, waarbij bevestigd wordt dat Pruissen stappen heeft gedaan om toenadering te bewerken tusschen de groote mogendheden van het noorden, met het oog op de zich in Polen voordoende moeijelijkheden.

— Brieven uit Rome houden het voor zeker dat een aanslag op het leven des voormaligen konings van Napels, Frans II, beproefd is, volgens sommigen door een jongen boer uit Terra di Labore, volgens anderen door een jeugdig geestelijke van de orde der minoriten, die den vorst den dood gezworen zou hebben toen deze eene constitutie uitvaardigde, en daardoor toonde voor den drang der vrijzinnige partij te wijken. Wat hiervan zijn moge, Frans II legt, altijd volgens die brieven, sedert dien mislukten aanslag eene zoo kinderachtige vrees aan den dag, dat zijne jeugdige en moedige gemalin er den spot mede drijft. Het is echter de vraag of deze mededeeling geheel juist is.

Ook schijnt nog zeer bevestiging te vereischen een berigt uit Turyn, volgens hetwelk de pauselijke regering aan koning Frans II de wapens overgegeven heeft, welke haar door den generaal Goyon zijn ter hand gesteld, en die afkomstig waren van de napolitanen, die op romeinsch grondgebied tijdens de verovering van Gaëta ontwapend zijn. Deze wapens bestaan uit 30,000 geweren en een aantal stukken geschut. Men voegt er bij, dat daarmede de bourbonsche benden gewapend zijn die in zuidelijk Italie rond trekken.

— Over Genua zijn nadere berigten ontvangen betrekkelijk de bloedige onlusten welke in de nabijheid van Avellino hebben plaats gehad. Die versterkte stad is op een afstand van acht uren van Napels gelegen en de hoofdplaats der provincie Principato Ulteriore.

Het schijnt zeker dat op den 10 dezer twee dorpen in handen der insurgenten waren, en vooral te Montemiletto moet ontzettend veel bloed gestroomd hebben. Reeds van den 8en af was de aantogt der insurgenten te Napels bij het bestuur bekend, maar niettegenstaande men daarvan direct naar Ricasoli te Turyn berigt zond, kwam er geene versterking van troepen. Toen heeft men getracht te Avellino eene mobiele garde op te rigten. Een veertigtal personen, meest jongelieden, deden zich vrijwillig op; daaraan werden vijf linie-soldaten toegevoegd, onder bevel van den kapitein der nationale garde Carmine Tarantino. Dit moedige troepje trok uit tot bij Montefalcone, waar het door eene groote overmagt werd teruggeslagen. Men moest zich toen verschuilen in een oud feodaal kasteel en dat zoo veel mogelijk versterken. Gedurende

negen uren werd wederstand geboden aan tienmaal sterkere bestrijders, tot dat de laatste patroon verbruikt was. De insurgenten, verwoed over zulk een weerstand, besloten om het kasteel in brand te steken, en noodzaakten de inwoners om daartoe hout en stroo aan te dragen. De vrouwen onderscheidden zich ook hierbij door hunne kreten om de muitelingen tot het vermoorden en verbranden aan te zetten. De vlammen verwoestten werkelijk de deuren van het kasteel en bereikten de eerste verdieping. De ongelukkige mobiele gardes trachtten daarop, van den rook stikkende en door de vlammen bedreigd, aan den dood te ontkomen. Aan slechts drie hunner mogt het gelukken daarin te slagen.

De gouverneur van Lucca, die den vorigen avond was vertrokken om die ongelukkigen ter hulpe te snellen, kon niet tijdig genoeg aankomen om hen te redden. Hij moest met verscheidene kompagnien der nationale garde en eene van het 70e linie-regement te Atribalda halt houden, waar hij gedurende vijf uren een zeer levendig gevecht met de insurgenten had te doorstaan, die hij gevoelige verliezen toebragt. Een soortgelijke strijd hervatte zich te Manicalciate. Eindelijk na het aanwerven van eenige boeren als vrijwilligers, naderde de gouverneur met veel moeite Montefalcone, en verschafte zich toegang tot dat dorp hetwelk hij zelfs een oogenblik in zijne magt hield, doch de insurgenten kregen versterking en ook hij moest terug trekken en zich in een oud klooster verschansen, waar hij zijne stelling gedurende zes uren kon handhaven tot het hongaarsche legioen tot assistentie kwam. Zoodra dit aankwam nam de gouverneur van Lucca weder eene offensieve houding aan. Honderd insurgenten, die zich in een paar groote huizen verscholen hadden om den toegang tot het dorp te beletten, werden met deze verbrand, en ieder die trachtte te ontkomen, werd dadelijk gedood. Met geveld geweer trok men alsnu het dorp binnen, en daarop had er van weerszijden een ontzettend bloedbad plaats. De haat en wraak waren tot het hoogste toppunt gestegen; men vocht met wanhoop, en van gene zijde was er op eenig medelijden te rekenen.

Deze ontzettende tooneelen hebben in Napels zeer groote ontevredenheid verwekt. Men beschuldigt het centraal bestuur dat het de steden en dorpen van het zuiden overgeeft aan het welgevallen van de reactionnaire benden, bij gebreke van genoegzame troepen om de zuidelijke provincien te bezetten.

Het voornaamste opperhoofd der insurgenten te Montefalcone, heet Petrazelli. Eene andere bende wordt aangevoerd door Pagliuca, voormalig sergeant van de garde. Ook is er onder de oproerlingen een franciscaner monnik die grooten invloed uitoefent. Deze heeft vóór het gevecht eene leerrede uitgesproken, waarin hij herinnerde dat koning Victor Emmanuel door den paus is in den ban gedaan.

Handelsberigten.

Meekrapprijzen.

Rotterdam 22 julij.

Er waren heden weinig aanbiedingen. De prijzen bleven geheel onveranderd, en de omzet was gering.

Graanmarkten.

Amsterdam 22 julij.

Tarwe en gerst onveranderd.

Raapolie op zes weken f 40¾. Lijnolie op zes weken f 33¼.

Rotterdam 22 julij.

In de prijzen der voornaamste artikelen is heden geenerlei verandering op te geven. Van koolzaad bedroeg de aanvoer 10 last, welke f 9 tot f 13 gold.

Axel 20 julij.

Tarwe f 9,75 a f 11,—; Rogge f 6,75 a f 7,—; Wintergerst f 7,— a f 7,25; Zomer dito f 6,— a f 6,25; Haver f —,— a f —,—; Paardeboonen f 7,75 a f 8,—; Boekweit f 7.60 a f 8,—; Koolzaad f 13,— a f 13,75.

Prijzen van effecten.

Amsterdam 22 julij.

Nederland.	Certific. Werkelijke schuld	2½ pct.	63¾
	dito Nationale dito	3 „	75⅛
	dito dito dito	4 „	99
	Aand. Handelmaatschappij	4½ „	133
Rusland.	Oblig. 1798/1816	5 „	103
	Certific. Hope & co.	4 „	76¾
	dito dito 1855, 6de serie	5 „	95
	dito	6 „	—
	Aand. spoorweg		186¼
	Leening 1860	4½ „	89¾
Polen.	Schatkistobligatien	4 „	76⅝
Spanje.	Obligatien	1¾ „	41⅛
	dito binnenlandsch	3 „	47½
	Certific. coupons bewijzen		—
	Crediet instelling		—
Oostenrijk.	Obligatien Weener metalliek	5 „	46½
	dito amsterdamsche	5 „	69¾
	dito nationale	5 „	54⅛
	dito 1847/1852	2½ „	24½
	Bank actien	3 „	634
Belgie.	Certificaten bij Rothschild	2½ „	—
Portugal.	Obligatien	3 „	47
	dito nieuwe	3 „	46½
Grenada.	dito		14⅝
Venezuela.	dito	2½ „	—
Illinois.	dito	7 „	87¾
Mexico.	dito	3 „	22⅝

Londen, 20 julij, ten 12 ure. Consols 89¾.
Weenen, 20 julij. (slotprijzen) Metalliek 5 pct. 68.60.
Parijs, 20 julij. (slotpr.) 4½ pct. compt. —,— 3 pct. 67,75

Prijzen van coupons en losbare obligatien.

Amsterdam 18 julij.

Metalliek f 21,20; Napelsche f —,—; Diverse engelsche in £ f 11,87½; Engelsche Russen f 11,87½; Fransche f 56,—; Belgische f 56,12½; Pruissische f 34,87½; Spaansche piasters f 2,40; Spaansche coupons per fr. f —,—; Hamb. Russen f 32,87½; Russische in zilveren roebels f 32,93¾; Poolsche in fl. f 26,87½; Nationale metalliek f 29,10; Dollars f 2,43.

Zeetijdingen.

Sedert 20 dezer zijn de reede van Vlissingen gepasseerd, bestemd voor Antwerpen: *Auguste*, gez. Heinhausen, Baltimore; *Leander*, gez. Parker, Pentuvan; *Eltje Berg*, gez. Post, Galatz; *Fiona*, gez. Stoorm, Port Kunda; *Start* (*st.*), gez ..., *Rosebud*, gez. Ambee, *Baron Osy* (*st.*), gez. ..., allen van Londen; *Wolgast*, gez. Sawhow, Wolgast; *Commerce*, gez. ..., Oostzee; *Alanda*, gez. Cummings, Monte Video; *Urania* (*st.*), gez. ..., Hamburg.

— Den 19 dezer is te Veere binnen gekomen, de schoener *Catharina Elizabeth*, gez. J. Pander, van Newcastle met kolen naar Middelburg bestemd; en van de zelfde reede naar zee gezeild, het nederlandsche hoekerschip *De 2 gebroeders*, van Vlissingen naar Newcastle.

Advertentien.

Geregtelijke Aankondiging.

Bij Vonnis der Arrondissements Regtbank te Middelburg, den 10den April jl. bij verstek gewezen, op expeditie geregistreerd en behoorlijk beteekend, is tusschen JOHANNA JOSEPHA LOESBERG, Tapster, wonende te Vlissingen, en JAN VAN DER STAR, mede aldaar woonplaats hebbende, uitgesproken Scheiding van Tafel en Bed, met al de gevolgen aan zoodanige Scheiding verbonden.

Geschiedende hiervan bij deze aankondiging, ter voldoening aan de bepalingen der wet.

Voor uittreksel deugdelijk verklaard door mij ondergeteekende Procureur, die voor de Eischeres is werkzaam.

(Ten deze wordt kosteloos geprocedeerd.)

P. REKKER.

VERKOOPING VAN MEUBELAIRE GOEDEREN, op Woensdag den 24 Julij 1861, des morgens ten tien ure, ten overstaan van den Notaris P. VAN DE GRAFT, op de Rotterdamsche Kade, wijk O, no. 245, te Middelburg, bestaande in een Kabinet, Secretaire, Bureau, uittrekkende, ronde, Penant-, Speel-, Lade- en andere Tafels, Stoelen, Spiegels, Schilderijen, Ledekanten met Behang, Bedden met toebehooren, Bed- en Tafellinnen, gemaakt Goud en Zilver, Porcelein, Roomkleur, Koper-, Tin- en Aardewerk, Boekenkas, Karpetten, Vloerkleeden en Matten, Cuisinière, Haardstellen, eenige Boeken, eene Pers enz.

Voorts eene **KERFBANK**, **SNUIFKAPPERIJ**, Snuifrasp met toebehooren, Schalen met Balansen, ijzeren Gewigten, een Koffijtrommel, Karet, ledige Fusten en Fleschen; eindelijk **Winkelopstal**, bestaande in Doozen, Potten, Karaffen enz. en meer andere Goederen.

Het gemaakt GOUD en ZILVER zal ten 12 ure worden verkocht.

Dingsdag te voren, van 10 tot 1 en van 3 tot 6 ure, voor een ieder te zien.

J. DE SCHINKEL,
Boedelschikker.

OPENBARE VERPACHTING in het Gemeentehuis te **Oost-Souburg**, ten overstaan van den Notaris P. VAN DE GRAFT, op Woensdag den 31 Julij 1861, des avonds ten zes ure, van

Vijf Perceelen BOUW- en WEILAND,

gelegen in de Gemeenten *Ritthem* en *Vlissingen*.

Nadere inlichtingen te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris.

PUBLIEKE VERKOOPING bij opbod en afslag, na bekomene Regterlijke magtiging, op Donderdag den 8sten Augustus 1861, des avonds ten zeven ure, op de Bovenzaal van de Societeit DE VERGENOEGING, op de Groote Markt te Middelburg, ten overstaan van den Notaris D. VERHULST, van

EEN HUIS EN ERVE,

staande in den Langendelft te Middelburg, wijk B no. 138.

Grondlasten ƒ 16,95.

Daags vóór en op den Verkoopdag, van 10 tot 12 en van 2 tot 4 ure, te zien, op vertoon van een Toegangbiljet verkrijgbaar bij genoemden Notaris.

OPENBARE VERKOOPING op Woensdag den 14den Augustus 1861, des voormiddags ten 10 ure, in het Logement DE PATRIJS, te **Colijnsplaat**, ten overstaan van den aldaar residerenden Notaris L. VAN DER MOER, van een **WOONHUIS**, waarin sedert zeer vele jaren

EENE BROODBAKKERIJ

is en nog wordt uitgeoefend, met **SCHUUR**, verdere Timmering en Erve, aan de Voorstraat in evengemeld Dorp, wijk D no. 18, Kadastrale sectie A no. 699 en 815, ter gezamenlijke grootte van 2 Roeden 95 Ellen.

Nadere inlichtingen te bekomen ten Kantore van genoemden Notaris.

TE HUUR eene Boven **Voor- en Achterkamer**, in het beste gedeelte der Stad. Adres Boekdr. MILBORN.

Ondergeteekende, bij gelegenheid der KERMIS zich ruim voorzien hebbende van de **nieuwste en ook oude MEUBELEN**, waaronder vier fraaije Mahoniehouten Boogkabinetten, Secretaires, Chiffonnières, Cylinder-Bureaux, Uittrekkende-, Ronde- en Penanttafels, Buffetkasjes, buitengewoon groote moderne Penant- en andere Spiegels (zwaar Glas), Mahoniehouten Stoelen, dito Stoven, Schilderijen, Bloemvazen enz., alle welke Goederen door plaatsgebrek tot de minst mogelijke prijzen worden opgeruimd; vleit zich met een ruim bezoek en debiet en beveelt zich daartoe nederig aan.

P. GELDOF, Langeville, K 199.

NB. Bij denzelven nog te Koop eene partij **Citroenen**, à ƒ 2,50 per 100 stuks.

IN LOSSING **Newcastle SCHAAL-, MAAT-** en **Brusselsche KAGCHELKOLEN**, voor JOHs. VAN DER LELIJE, Firma BEHEYDT & Co.

ALGEMEENE VISCHHANDEL.

De ondergeteekende berigt dat uit zijne Vischdroogerij is te bekomen, **Kiew**, klein en groot, **Braad-** en **vette SCHARREN.**

VAN ABSHOVEN — KIKKERT.

Vlissingen, 22 Julij 1861.

Beschadigde **Tarwe** voor Varkens- en Kippenvoeder, **Erwten, Paardeboonen, Gerst, Rijstmeel** in soort, tot billijken prijs, bij J. JERONIMUS.

Tegen November een **Bakkersknecht** benoodigd, hoek van de Balans.

Eene bekwame **Keukenmeid**, en een **Koetsier** die tevens Huiswerk kan verrigten, met November benoodigd bij Jonkheer SCHUURBEQUE BOEIJE (Kade).

Met November eene **Keukenmeid** benoodigd. Adres bij VAN BENTHEM & JUTTING.

Tegen November eene **Keukenmeid** benoodigd bij Mevrouw de Wed. VAN TEYLINGEN.

Tegen November eene bekwame **Keukenmeid** benoodigd bij Jonkheer DE HAZE BOMME (Langendelft).

Eene **Dienstmeid** benoodigd tegen November, bij een Predikant buiten de Stad. Adres bij Mejufvr. LIEBERT.

Tegen November eene **Dienstmeid** benoodigd bij Mevrouw de Wed. G. DE BRUYNE (Molstraat).

Eene ordentlijke **Dienstmeid** benoodigd tegen November, welke met den Pot kan omgaan. Adres aan het Bureau dezer Courant.

Met November eene **Dienstmeid** benoodigd bij Mejufvrouw VAN DER HARST (Groenmarkt).

Eene **Meid** benoodigd, Vlissingsche straat, K no. 51.

Met November eene **Meid** benoodigd, School voor Onvermogenden achter de Bree.

Door DE GEBROEDERS ABRAHAMS te Middelburg, is verkrijgbaar gesteld:

EENE NIEUWE UITGAVE VAN DEN

PLATTEGROND VAN MIDDELBURG,

vervaardigd onder toezigt van J. H. MULLER, civiel ingenieur.

Deze plattegrond is **op nieuw op Steen gebragt,** en de veranderingen die de stad sedert de vorige uitgave ondergaan heeft, zijn met naauwkeurigheid bijgewerkt.

PRIJS ƒ 2,50. Gekleurd ƒ 3,25. Idem op linnen, met rollen en gevernist ƒ 5,25.

CONFRÈRIE VAN ST. SEBASTIAAN.

CONCERT in den Hove **de Edele Handboog,** uit te voeren door het Korps HOORNBLAZERS van het 2de Regement Infanterie, Donderdag den 25 Julij 1861, des avonds ten 7 ure. Behalve voor de uitgenoodigden, alleen toegankelijk voor geïntroduceerde Vreemdelingen.

STOOMBOOTDIENST

TUSSCHEN MIDDELBURG EN ROTTERDAM.

Uren van vertrek in Julij—Augustus.

VAN MIDDELBURG:				VAN ROTTERDAM:			
Dingsdag	23	's midd.	12 ure.	Dingsdag	23	's morg.	8,30
Donderdag	25	's morg.	6	Woensdag	24	„	8,30
Vrijdag	26	„	6	Vrijdag	26	„	10,30
Zaturdag	27	„	6	Zaturdag	27	„	10,30
Zondag	28	„	6	Zondag	28	„	10,30
Maandag	29	„	6	Maandag	29	„	10,30
Dingsdag	30	„	6	Dingsdag	30	„	10,30
Donderdag	1	„	7	Woensdag	31	's midd.	12 ure.
Vrijdag	2	„	8,30	Vrijdag	2	's morg.	6
Zaturdag	3	„	9	Zaturdag	3	„	6
Zondag	4	„	10	Zondag	4	„	7
Maandag	5	„	11	Maandag	5	„	7

SNELPERSDRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.